

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22.01.1969, sp. zn. 11 Co 5/69, ECLI:CZ:MSPH:1969:11.CO.5.1969.1

Číslo: 58/1970

Právní věta: I právo osobního užívání služebního bytu vzniká dohodou o odevzdání a převzetí bytu (uzavřenou na základě rozhodnutí organizace hospodařící s tímto bytem po předchozím souhlasu závodního výboru základní organizace ROH a po vyjádření místního národního výboru). Ustanovení § 121 odst. 1 zák. práce o tom, že služební byt může být jedním z naturálních požitků pracovníka, se netýká celého obsahu práva užívání služebního bytu, ale toliko úhrady za jeho užívání.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 22.01.1969

Spisová značka: 11 Co 5/69

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty

Předpisy: 40/1964 Sb. § 155 41/1964 Sb. § 67 45/1964 Sb. § 7 65/1965 Sb. § 121

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1970 sb. rozh.

I právo osobního užívání služebního bytu vzniká dohodou o odevzdání a převzetí bytu (uzavřenou na základě rozhodnutí organizace hospodařící s tímto bytem po předchozím souhlasu závodního výboru základní organizace ROH a po vyjádření místního národního výboru).

Ustanovení § 121 odst. 1 zák. práce o tom, že služební byt může být jedním z naturálních požitků pracovníka, se netýká celého obsahu práva užívání služebního bytu, ale toliko úhrady za jeho užívání.

(Rozhodnutí Městského soudu v Praze z 22. 1. 1969, [11 Co 5/69](#).)

Obvodní soud pro Prahu 1 uložil rozsudkem z 6. 11. 1968 žalovanému, aby vyklidil další dvě místnosti služebního topičského bytu s přísl. v P. 1 a vyklizené je odevzdal žalobci, a aby vydal žalobci potvrzení o přidělení služebního topičského bytu o kuchyni a dvou pokojích s přísl. v P. 1.

K odvolání žalovaného změnil Městský soud v Praze rozsudkem z 22. 1. 1969 rozsudek soudu prvního stupně tak, že zamítl žalobu.

Z odůvodnění:

Podle úplných a spolehlivých zjištění soudu prvního stupně je byt, o který je spor, uzavřenou bytovou jednotkou o kuchyni a dvou pokojích s přísl., která sloužila jako služební byt dřívějšímu topiči (před žalobcem) žalovaného F. Š. Žalobce nastoupil do pracovního poměru u žalovaného jako topič (na místo F. Š.) dnem 1. 1. 1966; neměl vlastní byt a dostal od žalovaného příslib, že mu bude přidělen byt po F. Š., jakmile bude pro F. Š. získán náhradní byt. Z bytu, užívaného F. Š., byl pro žalobce uvolněn prozatímně jeden pokoj. Když se v březnu 1968 odstěhoval F. Š., požádal žalobce bez odkladu o uvolnění dalších místností bytu a o přidělení bytu, avšak žalovaný nejednal o tom se žalobcem a nesplnil žalobci daný příslib.

Z těchto skutkových zjištění dovodil odvolací soud, že jde o služební byt ve smyslu § 67 zák. č. 41/1964 Sb.; je dána místní souvislost bytu s provozními objekty žalovaného a výkon pracovní činnosti žalobce u žalovaného byl podmíněn užíváním tohoto bytu. Ovšem právo na uzavření dohody o odevzdání a převzetí bytu mezi organizací a občanem, jak je má na zřeteli ustanovení § 155 odst. 1 o. z., lze uplatnit teprve na základě rozhodnutí o přidělení bytu, které by v této věci muselo být vydáno žalovaným jakožto organizací hospodařící s tímto bytem, a to po předchozím souhlasu závodního výboru základní organizace ROH (po projednání na její členské schůzi) a po vyjádření místního národního výboru (§ 154 odst. 1 o. z., § 25 odst. 1 zák. č. 41/1964 Sb.). Jde totiž o dvě fáze nabývání práva užívání bytu; zatímco v první vzniká toliko oprávnění stát se uživatelem bytu, ve druhé vzniká již právní důvod bydlení na podkladě další právní skutečnosti (tj. zmíněné dohody). Dohodou o odevzdání a převzetí bytu vzniká i právní důvod užívání služebního bytu; to vyplývá především z ustanovení § 153 o. z., podle něhož užívání bytů v domech, které jsou v socialistickém společenském vlastnictví, je právem osobního užívání. Na užívání služebních bytů se plně vztahují ustanovení občanského zákoníku ve spojení s ustanovením § 7 vyhl. č. 45/1964 Sb., v němž jsou služební byty označeny výslovně za jedny z bytů trvale určených pro ubytování pracovníků organizace.

Podle § 121 odst. 1 zák. práce může být služební byt jedním z naturálních požitků pracovníka, avšak ze znění citovaného ustanovení plyne, že tomu tak nemusí být a že se tato úprava netýká celého obsahu práva užívání služebního bytu, ale pouze úhrady za užívání bytu.

To znamená, že žalobce - jemuž nebyl byt přidělen rozhodnutím ve smyslu § 25 zák. č. 41/1964 Sb., ale pouze přislíben (což je pro rozhodnutí o uplatňovaném nároku právně nerozhodné, stejně jako skutečnost, že mu bylo umožněno v části tohoto bytu bydlet) - se nemůže s úspěchem domáhat vyklizení a odevzdání dalších místností bytu a vydání potvrzení o jeho přidělení, k němuž nedošlo (a jež není ani žalobou vynutitelné již s ohledem na nutnost předchozího souhlasu závodního výboru základní organizace ROH), takže mu nevzniklo ani právo na uzavření dohody o odevzdání a převzetí bytu. Ostatně žalovaný nemohl po dobu, kdy byt užíval F. Š., bytem právně disponovat, zejména uzavřít se žalobcem dohodu o jeho odevzdání a převzetí; taková dohoda předpokládá, že je byt volný. Žalobce může vyvodit jen důsledky z nedodržení příslibu žalovaného v pracovněprávním vztahu k žalovanému, a to tehdy, jestliže splněním příslibu podmiňoval vznik nynějšího pracovního poměru (§ 241 zák. práce).

Z těchto důvodů byl rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, že se žaloba zamítá (§ 220 odst. 1 o. s. ř.).